

Spøkehuset

Det var en gang jeg og Hilde var i skogen da gikk Hilde sprang iforveien, så hørte jeg henne rope:
- Du, kom hit fort!

Jeg sprang dit det jeg så var et gammelt hus, med trevegger som malingen hadde faltet av på...

Hilde mente vi skulle gå inn, men der og da var jeg skeptisk. Etter litt om og men ble jeg faktisk med!! Da vi åpnet den elgamle døren, var alt vi hørte knirking, vi bevegde oss sakte inn til "stoen"...

- Du? Vi ser i 1. Etasje først!, sa hun til meg

- Ehh... hvisket jeg lavt

Gardinene var hvite med røde flekker og vindene var knust, det lå gamle og rustene verktøy på gulvet. Det var mørkt og varmt. Plutselig hørte vi noen komme ned trappen. Begge ble hett stive.

- Hilde! Hvisket jeg. Hun listet seg og vi listet under trappen.

Vi var vell der i 5-6 minutter, og INGEN kom, vi hørte gikk og gikk.

- Hilde, jeg tror vi drar nå! utbrøt jeg

- Hvorfor det?

- Det er noen her og det er ueeeeldig skummelt, vi kan dra tilbake en annen dag!!

- Favel...

Vi listet oss mens vi sprang ut, sparket opp døren og sprang.

Vi stoppet ca. 200 meter bort og kikket på huset,

-holy crap! utbrøt jeg

Vi begge ble reddet, for der sto det en mann i vinduet i 2. etasje. Han hadde noe som ligner en slags dress og litt sjegg.

Han stirret oss rett i øynene og forsvant.

Vi hørte et "pang" og da dro vi begge

Snipp, snapp, snutte, så var historien ute!!